

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 26676/2023
06.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца ... АА из ..., чији је пуномоћник Јована Стаменковић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Паркинг сервис“ Врање, чији је пуномоћник Миомир Тасић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2791/22 од 28.08.2023. године, у седници одржаној 06.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2791/22 од 28.08.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2791/22 од 28.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1106/22 од 20.10.2022. године, ставом првим изреке делимично је одржано на снази решење о извршењу Основног суда у Врању ИИВ 4/2022 од 18.01.2022. године за износ главног дуга на име доспелог, а неисплаћеног потраживања по рачуну број .../... од 28.06.2021. године у износу од 7.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.07.2021. године до исплате, као и за трошкове извршења од 9.937,33 динара и у том делу је усвојен као основан тужбени захтев тужиоца према туженом. Ставом другим изреке, делимично је укинута решење о извршењу Основног суда у Врању ИИВ 4/2022 од 18.01.2022. године у обавезујућем делу за преостали износ главног дуга од признатог износа од 7.500,00 динара до траженог износа од 22.800,00 динара или за износ од 15.300,00 динара са затраженом законском затезном каматом од 24.07.2021. године до исплате и у том делу тужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име парничних трошкова исплати 32.812,00 динара, а на износ од 30.000,00 динара и законску затезну камату од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 2791/22 од 28.08.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке. Ставом трећим изреке,

одбачена је као недозвољена жалба тужиоца изјављена против првостепене пресуде у односу на став први изреке. Ставом четвртим изреке, одбачена је као недозвољена жалба туженог изјављена против првостепене пресуде у односу на став други изреке. Ставом петим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу трећем изреке. Ставом шестим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка као неосновани.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одлучено о жалби тужиоца, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Спорно потраживање, за које је делимично одбијен тужбени захтев односи се на радње заступања које је предузео тужилац, као пуномоћник адвокат после пријема обавештења туженог, властодавца о раскиду уговора о адвокатском заступању. По закљученом уговору између странака тужилац, као адвокат, био је у обавези да у отказном року предузима радње које не трпе одлагање и о томе обавести туженог, а не и да након тога предузима парничне радње, за које радње захтева спорну накнаду. Право да се захтева извршење обавеза преузетих уговором условљено је сагласношћу уговорача у сваком конкретном случају, а утврђене чињенице на којима је заснована правноснажна пресуда, не воде закључку да постоје правна питања која захтевају одлучивање о ревизији као посебој, у смислу напред цитиране законске одредбе.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије по одредби члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбама члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 470. ЗПП прописано је да ће се поступак о споривима мале вредности спроводити и поводом приговора против платног налога, ако вредност оспореног дела платног налога не прелази динарску противвредност 3.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у споривима мале вредности није дозвољена ревизија.

Парница је покренута предлогом за извршење на основу веродостојне исправе, који је поднет 13.01.2022. године. Приговором је оспорено у целости решење Основног суда у Врању ИИВ 4/22 од 18.01.2022. године, по коме је главница потраживања 22.800,00 динара. Поступак је након тога по одредби члана 90. став 4. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 106/2015...9/20) спроведен по правилима о споровима мале вредности.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**